

РЕШЕНИЕ

№ 1184

гр. София, 24.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 11 състав,
в публично заседание на 31.01.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петя Стоилова

при участието на секретаря Цветанка Митакева, като разгледа дело номер **6629** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.145-178 АПК, вр. с чл.172, ал. 5 от ЗДвП.

Образувано е по жалба на [фирма], представлявано от управителя К. Д., чрез адв. К. против Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ПАМ) № 21-4332-003460/26.05.2021г. издадена от И. Й. - полицейски инспектор в отдел „Пътна полиция“ към СДВР, с която на основание чл. 171, т. 2а, б. „а“ от ЗДвП, във вр. с чл. 22 от ЗАНН е наложена ПАМ - прекратяване на регистрацията на МПС - мотопед „О.“, с рег. [рег.номер на МПС] за срок от 6 /шест/ месеца.

Жалбоподателят счита, че не е извършил вмененото му нарушение, поради което неправилно и незаконосъобразно е наложена процесната ПАМ. Излага аргументи, че не е налице субективната страна на нарушението, с което не са налице всички елементи от фактическия състав за прилагане на разпоредбата. Изтъква, че е търговец и развива търговска дейност с предоставяне на това МПС под наем. Административнонаказващият орган не е установил действителната фактическа обстановка по случая. Не било изяснено, че жалбоподателят е предоставил посоченото МПС на лицето М. Ц. Д., за определен срок от време и срещу определена цена, с договор, според общите условия на който, наемателят няма право да предоставя наетия автомобил на трети лица. Фактът, че наемателят изцяло в нарушение на договора е преотстъпил управлението на непознато за жалбоподателя неправоспособно лице, според жалбата не може да обоснове извършено от оспорващия нарушение на ЗДвП. Счита, че заповедта явно не съответства на целта на закона и е в нарушение на принципа на "съразмерност",

установен в чл. 6, ал. 1 от АПК.

В съдебното заседание жалбоподателят се представлява от адв. К.. Претендират се направените разноски за държавна такса и адвокат.

Ответникът – И. Й. - полицейски инспектор в отдел „Пътна полиция“ към СДВР не се явява и не се представлява.

Софийска градска прокуратура не взема участие в производството по делото.

Административен съд

София - град, III АО, 11 с-в след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С обжалваната Заповед № 21-4332-003460 от 26.05.2021г. на полицейски инспектор в отдел „Пътна полиция“ към СДВР е наложена ПАМ по чл. 171, т. 2а, б. „а“ от ЗДвП - прекратяване на регистрацията на ППС - мотопед „О.“, с рег. [рег.номер на МПС] , регистриран на [фирма] за срок от 6 месеца като е отнета регистрационната табела - 1 (един) брой.

Посочените в заповедта мотиви на административния орган са, че за извършено административно нарушение на Т. П. П. (на 17 години) бил съставен АУАН серия АА № 691528/23.05.2021 г. за това, че на 23.05.2021 г., около 22:50 ч. управлявал посоченото ППС в [населено място] по [улица]с посока на движението от [улица]към [улица]без да притежава съответното СУМПС (неправоспособен водач).

Собственик на мотопеда е [фирма], чийто основен предмет на дейност е краткосрочното предоставяне на МПС под наем, чрез мобилно приложение. На 23.05.2021 г., в 22:50 часа, мотопедът с марка „О.“, рег. [рег.номер на МПС] бил нает от М. Ц. Д., чрез мобилното приложение на [фирма]. По делото се установява, че превозното средство е предоставено от наемателя за ползване на непълнолетно лице, без свидетелство за управление на МПС. Последното се потвърждава от събраните в хода на делото гласни доказателства, посредством разпит на двама свидетели.

На 26.05.2021г. е издадена процесната заповед, с която на жалбоподателя - [фирма], в качеството му на собственик на ППС – мотопед „О.“, с рег. [рег.номер на МПС] е наложена ПАМ - прекратяване на регистрацията за срок от 6 (шест) месеца като е отнета регистрационната табела. Заповедта е връчена на 10.06.2021г., а жалбата против нея е подадена на 18.06.2021г.

При така установената фактическа обстановка, настоящият състав прави следните правни изводи:

Жалбата е допустима като подадена в срок от лице, което има правен интерес, а разгледана по същество е неоснователна.

Настоящият състав не констатира при издаване на обжалваната заповед да е допуснато съществено нарушение на административнопроизводствени правила и противоречие на материалноправни норми. Не е налице нарушение на разпоредбите на чл. 34 и чл. 35 от АПК.

Оспорената заповед отговаря на изискванията на чл. 59, ал. 2 от АПК. Същата е мотивирана и съдържа фактическите и правните основания, послужили за нейното издаване. Изпълнени са изискванията на чл. 172, ал. 1 от ЗДвП.

При издаване на процесната ЗППАМ не са допуснати нарушения на процесуалните правила, противно на твърденията в жалбата. Заповедта е издадена от компетентен

орган, оправомощен със заповед №513з-1618/26.02.2018г. на Директора на СДВР, вр. със заповед №81213-1524/09.12.2016г. на Министъра на МВР.

Съгласно чл. 171 от ЗДвП за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат следните принудителни административни мерки:

-по т. 2а. (в приложимата редакция - изм. - ДВ, бр. 2 от 2018 г., в сила от 03.01.2018 г.) прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство на собственик, който управлява моторно превозно средство, без да е правоспособен водач, не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, или след като е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, или свидетелството му за управление е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс, както и на собственик, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, за което са налице тези обстоятелства – за срок от 6 месеца до една година.

Административният орган е приел за осъществена хипотезата, при която лице управлява моторно превозно средство, без да е правоспособен водач, при която по силата на изричната законодателна уредба, принудителната административна мярка се налага на собственика на моторното превозно средство. В случая, приложимата нормативна уредба не въвежда като предпоставка за прилагане на ПАМ „прекратяване на регистрация на пътно превозно средство“ установяването, че собственикът на това превозно средство е предоставил управлението на същото на неправомерно лице, нито знание за това обстоятелство от страна на собственика. Изисква се единствено обективното установяване на управление на чуждото МПС, без водачът да е правоспособен.

Предвид изричния текст на посочената разпоредба, неоснователни са възраженията на жалбоподателя, че в случая се касае за незаконосъобразна ЗППАМ, тъй като от фактическа страна М. Д. без да уведоми дружеството-жалбоподател е предоставил наетия мотопед за управление на неправомерно водач Т. П.. Ирелевантно е и обстоятелството, че това е станало в нарушение на наемните правоотношения между наемодателя [фирма] и наемателя М. Д.. Правилно мярката е наложена спрямо собственика [фирма], чието МПС е управлявано от лице, за което е констатирано, че към датата на проверката е неправомерно водач. Законът не прави разграничение, досежно основанието, на което е получена или съответно е била упражнявана фактическа власт върху управляваното превозно средство при шофиране.

С оглед гореизложеното, не се споделя направеното в жалбата тълкуване, относно елементите от фактическия състав на разпоредбата на чл.171, ал. 2а ЗДвП, а именно, че ПАМ се налага на собственика, само ако управляваното МПС е предоставено доброволно на неправомерно водач. Разпоредбата не изисква да е налице елемент на знание или вина, като субективно отношение към извършеното. Следва да се разграничават двете отделни производства – това по ЗАНН, където чл.6 дефинира административното нарушение като виновно извършено деяние и това по чл.171 от ЗДвП - по налагане на принудителна административна мярка на собственика на МПС. Целта на последното е не наказване на виновното лице, а осигуряване на безопасността на движението по пътищата и преустановяване на административните нарушения. Ирелевантни към законосъобразността на оспорената заповед са гражданскоправните отношения между собственика и наемателя М. Д., както и между

последния и Т. П., като свидетелските показания на двамата изясняват единствено фактичката обстановка, но не доказват липса на състав на чл.171, ал. 2а, б.„а“ от ЗДвП. В допълнение, определеният със заповедта срок от 6 месеца е в рамките на законоустановения минимум и е в съответствие с чл. 6, ал. 2 от АПК.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал.2 от АПК, Административен съд София - град, III-то АО, 11 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма] срещу Заповед № 21-4332-003460/26.05.2021 г, издадена от И. Й. – полицейски инспектор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР за прилагане на ПАМ „прекръпяване регистрацията на ППС“ за срок от 6 месеца по чл. 171, т. 2а, б. „а“ от ЗДвП.

Решението не подлежи на обжалване на основание чл.172, ал.5 от ЗДвП.

СЪДИЯ: